

OBSAH.

Předmluva	Strana III—VI
---------------------	------------------

Kniha první.

Rozum a důkaz naší nesmrtelnosti.

Část první. Hmota a věda. Položka materialistická. — Hmota a filosofie. — Hmota a fysika. — Hmota a lučba. — Dynamismus. — Základ položky materialistické a její vyvrácení. — Duše a filosofie. — Svědomí a rozum. — Svědectví Fénelonovo	1—10
Část druhá. Neznámé. Positivismus vědecký a náboženský. — Stupeň theologický, metafysický a pozitivistický. — Positivismus a prosté vědy: matematika, hvězdárství, fysika, lučba, životověda. — Prostředky poznávací: vývod, výčet, pokusy, srovnání. — Matematika a potřebné zřejmé zásady. — Hvězdárství a Tvůrce. — Fysika a idea síly. — Životověda a duše. — Věda o poměrech společenských a prozřetelnost. — Vyvrácení pozorováním	10—23
Část třetí. Záhada. Fatalismus bohoslovecký a filosofický. — Fatalismus a statistika: Quételet; Stuart Mill; Bain Spencer; Littré. — Statistika zločinův a nepravé úsudky. — Fatalismus společenský a individuální. — Oba činitele lidského jednání: letora a okolnosti. — Deterministé. — Hovor o jejich důvodech a vyvrácení jich	24—32
Část čtvrtá. Nesmrtelnost a náboženství přirozené. Přirozené náboženství a Jules Simon. — Náboženství a metody. — Methoda autority a metoda nezávislého rozumu. — Kritika a rozlišování. — Zřejmost, obecnost, autorita pravé metody k poznání náboženství. — Guizot a nesmrtelnost. — Předmět dvou method. — Všeobecné a zvláštní zasahování Boha v záležitosti člověka a celé společnosti	32—40

	Strana
Část pátá. Fakultativní nesmrtelnost. Fakultativní nesmrtelnost a její obhajcové: Cicero, Prevost-Paradol, Pétavel, Renouvier, Lambert. — Výklad soustavy a jejich nejprřednějších důvodů. — Vyvrácení	40—53
Část šestá. Vesmír jest Bůh. Starý pantheismus a pantheismus moderní. — Pantheismus materialistický a idealistický. — Úkon tvůrčí. — Znak konečného a znak nekonečného. — Protivy jejich a nemožnost přikládati je jedné a téže osobě. — Pantheismus a mravouka	53—60
Část sedmá. Nesmrtelnost a člověk. Lidský důkaz nesmrtelnosti duše. — Rozum, vědomí, vůle, nepřemožitelné náklonnosti duše dokazují její nesmrtelnost. — List od A. Gratryho	60—68
Část osmá. Nesmrtelnost a Bůh. Důkaz naší nesmrtelnosti. — Fenelonův přechod od důkazu ze zkušenosti k metafysickému důkazu nesmrtelnosti duše. — Důkaz nesmrtelnosti z dobroty, moudrosti a spravedlnosti Boží	68—74
Část devátá. Nesmrtelnost a dějiny. Historický důkaz naší nesmrtelnosti. — Bohosloví perské a hindostánské. — Egypt a kniha mrtvých. — Plato a trojí důkaz nesmrtelnosti. — Cicero a Tuskulané. — Židé a Písmo svaté	74—83

Kniha druhá.

Den po smrti a hranice rozumu.

Část první. Znamení smrti a smrt zdánlivá. Troji život člověka. — Bichat a výměr smrti. — Flourens a uzel života. — Smrt a konec života vegetativního. — Smrt a soustavy filosofie. — Nejistota znamení smrti a ukvapené pohřbení. — Pokusy a nezdar. — Theorie a věci skutečné	85—94
Část druhá. Předbytnost duší. Domněnky o povstání duší z doby před Kristem a po Kristu. — Theorie Reynaudova, Figuierova a Pezzaniho. — Výklad soustav, jejich odůvodnění a jejich výsledků. — Rozmluva o nich a vyvrácení jich	94—108
Část třetí. Rozplozování duší. Duše Adamova a duše lidstva. — Zplození duše a hřích dědičný. — Traducianismus a bohoslovecké, filosofické a fysiologické jeho důvody. — Výklad, rozmluva, vyvrácení	109—116
Část čtvrtá. Věčné stěhování. Člověk po smrti. — Soustava Fourierova, J. Reynaudova a Figuierova. — Položka, její psychologické, mravní a metafysické důkazy. — Kritika a vyvrácení	116—126

Část pátá. Světy obydlené. Množství obydlených světův a P. Secchi. — Důvody ve prospěch domněnky z všeobecných zákonů přírodních, z příznaků Božích a poměrů nebe hvězdného. — Obydlené světy a vykoupení	126—135
Část šestá. Duchové a jejich zjevení. Výklad soustavy spiritistické. — Zásada spiritistů, jejich theorie, jejich důkazy. — Rozmluva o tom. — Spiritismus a dobří andělé. — Spiritismus a duchové zlí. — Spiritismus a tajné síly přírodní. — Pokusy v nemocnici de la Salpêtrière. Závěrek	135—157
Dodatek. Počátek a konec světa	158—161

Kniha třetí.

U č e n í v í r y.

Část první. Malomocnost rozumu a hádanka určení. Rozum nemůže určit ani zásluhy dobrého, ani tíže zlého, ani velikosti odměny, ani rozsáhlosti trestu. — Nutná a svobodná vůle Boží. — Doznání Janetovo. — Tři námitky Jouffroyovy. — Rozluštění. — Svědectví Platonovo	163—172
Část druhá. Duše po smrti. Duše od těla oddělená. — Konec života vegetativního. — Duše a citění tělesné. — Duše a činnost. — Duše a zjevení po smrti. — Duše a rozumnost. — Vztahy její k Bohu, andělům a lidem. — Dvě zásady rozluštění	172—179
Část třetí. Vzkříšení, věda a poslední dnové země. Změna sil a zachování hmoty. — Proměny a nezrušitelnost hmoty. — Obnovení lidského těla během života. — Svědectví Moleschottovo, Flourensovo, Fremyho. — Vzkříšení těla dle sv. Tomáše Akvinského. — Otřesení v soudný den. — Zničení ohněm. — Hvězdy budou s nebe padati. — Nová země a nová nebesa	179—191
Část čtvrtá. Říše tisíciletá. Položka smyšlných tisícníků. — Položka duchovních tisícníků. — Rozhovor o jistém místě ze sv. Jana. — Zjevení a říše tisíciletá. — Rozhovor o textech, svědectvích a autoritách	191—197
Část pátá. Poslední odplata. Nebe a vlastnosti těl oslavených. — Rychlost, jasnost, bezbolestnost, jemnost. — Vlastnosti oslavených těl a věda o hmotě. — Nové vlastnosti ducha, srdce, vůle. — Dante a ráj. — Pokrok ve světle a v dobru — Štěstí nekonečné	198—209
Část šestá. Vyvolení poznávají se v nebesích. Vzlet duše k Bohu. — Svědectví evangelií. — Podání, obcování Svatých. — Svědectví Svatých, církevních učitelů, bohoslovců. —	

Odůvodnění z Písma sv. a z přirozenosti věci — Počátek vzájemných vztahů bezprostředně po smrti. — Podstata věčné blaženosti. — Nepodstatné. — Výklad dokonalého štěstí, ač budeme zavržené viděti. — Závěrek 210—229

Část sedmá. Počet vyvolených. Povaha dostatečné milosti. — Milosti té dostává se všem lidem. — Všichni lidé mohou se zachrániti. — Trojí náhled o počtu vyvolených. — Veliký počet vyvolených. — Mravní důkaz a důkazy z Písma sv. ve prospěch těchto náhledů 230—238

Část osmá. Poslední trest. Všichni národové věřili v peklo. — Z četných textů Písma sv. vysvítá, že skutečně peklo jest. — Důvod bohoslovcův o pekle — Odpověď k námitkám. — Očistec a obcování Svatých. — Očistec a podání. — Zjevování se mrtvých živým. — Závěrek 238—251

